

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L. 1.250

Letna naročnina . . . . . L. 2.500

Letna inozemstvo . . . . . L. 3.500

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XIX. - Štev. 15 (945)

Gorica - četrtek, 13. aprila 1967 - Trst

Posamezna številka L 50

Besede svetega očeta našim rimskim romarjem

Dragi bratje, ljubljani sinovi!

Poteklo je le nekaj dni, odkar so nas obiskali romarji iz Bačke v Jugoslaviji. Božja previdnost nam daje danes novo zadoščenje, ko vas moremo sprejeti v tako velikem številu ob vašem prihodu v Rim, da bi tu proslavili 1200-letnico spreobrnjenja vaših prednikov h Kristusovi veri.

Sprejemamo vas ganjeni in veseli! Naš pozdrav velja najprej častitlim nadpastirjem, ki so tukaj in vodijo vaše romanje: Jožetu Pogačniku, Maksimilijanu Držičniku in Janezu Jenkotu. Z njimi objemamo goreče duhovnike, ki jih spremljajo, in nato še vas vse, ki ste se strnili okoli njih; prav tako pozdravljamo vse Slovence, ki so prišli iz drugih držav ali ki živijo tu v Rimu. Vsem velja izraz naše ljubezni, našega spoštovanja in našega zadovoljstva.

IZPOVED VERE

Vaš prihod ima v sebi poseben pomen kot izpoved vere. Kakor velika apostola slovanskih dežel, Ciril in Metod, ki sta prišla v Rim, da bi prejela od apostolskega sedeža potrdilo in spodbudo za oznanjevanje evangelija, tako tudi vi po dvanajstih stoletjih še enkrat stopate za njima, zvesti in z gledni kakor vedno, da se zahvalite Bogu za dar vere; da tu na grobu svetega Petra, prvaka apostolov, in ob spomenikih, ki še vedno glasno govorijo o svetih bratih Cirilu in Metodu, pozivite svoje sklepe za krščansko življenje in da se okrepite z novo močjo za miroljubno pridobivanje za Kristusovo kraljestvo.

Koliko vam dolgujemo za tolažbo, ki nam jo prinašate! In kakor smo rekli v ponedeljek romarjem iz Bačke, to ponavljamo tudi vam, da namreč vidimo tudi v vašem romanju tolažljiv znak prebujenja, ki hudi lepa pričakovanja.

Vsa čast vam, dobri in goreči škofje, ki ste obvarovali v srcih svojih vernikov gorečo svetilko vere in ljubezni. Cast vam, duhovniki, in čast vam, verniki, ki ste ohranili trajno gorečnost in zvestobo! To vam pravi v imenu Gospodovem sam papež, sicer ponižni, a vendar pravi Kristusov namestnik na zemlji; in tudi vsa Cerkev vam po naši besedi izreka pohvalo in zahvalo ter vas poveljuje.

Iz vaše zemlje, ki je tako polna in bogata naravnih lepot, pa tudi častitljivih spomenikov, ki že stoletja pričajo o vaši ljubezni do domovine in vdanosti do Cerkve, ste prišli, da bi tu v središču in srcu krščanstva okrepili svojo vero. V baziliki svete Marije Velike, ki je najbolj častitljivo svetišče, posvečeno Materi božji, ste se zbrali k molitvi in pri koncelebrirani sveti maši ste se zahvalili za vse od Boga prejete dobrote in dolgih stoletjih vaše zgodovine; pri grobovih apostolov Petra in Pavla, ki sta stebra rimske Cerkve, ste se že vnaprej velikodušno odzvali našemu vabilu za proslavo leta, ki smo ga poimenovali »Leto vere«.

POGLED V BODOČNOST

V duhu zremo sedaj veličastno podobo: vaša pričujočnost v Rimu je za nas simboličen izraz pričujočnosti vseh vaših rojakov. V njihovem imenu ste izrazili živo ljubezen in nas navdušeno in veselo pozdravili. Darovi, ki ste nam jih poklonili, so simboličen izraz njihovega dela.

In ker ste vi prvi, ki ste poromali v Rim ob jubileju spreobrnjenja Slovanov h katoliški veri, sega naš pogled še dalje in objema vse brezmejne dežele, ki sta jim prinesla evangelij sveta brata, apostola Slovanov. Vaš prvi obisk nam zbuja upanje, da bodo temu srečanju sledila še druga in iz drugih narodov. Bog sam ve za uro in trenutke; a mi ga pričakujemo že sedaj z neomajnim zaupanjem.

Ce nam danes vaš obisk pravi, da je danes tu srce Slovenije in vse Jugoslavije, vam želimo povedati, da smo tudi mi z vami. Papež vas spremlja in vas ljubi. Vedite to; povejte to drugim; bodite o tem prepričani. Papež je z vami najprej z molitvijo, s katero prosil trajnih darov Svetega Duha, ki naj vas tolažijo, krepijo in vedno navdušujejo k zvestobi. Papež je

z vami po svojem predstavniku v vaši ljubljani državi, po spoštovanem apostolskem delegatu in odposlancu Svetega Sedeža, kateri s svojim stalnim bivanjem med vami vedno znova zagotavlja stalno zanimanje Petrovega prestola za vašo državo.

PAPEZEVE ZELJE

Goreče želimo, da bi bila vsaka vaša škofija srce, ki bije z velikim srcem vesoljne Cerkve, v soglasju misli, del, besed in zgledov; želimo, da bi vsaka župnija bila kovačnica prepričanih velikodušnih apostolov. Iz njih naj čudovito rastejo, po smernicah II. vatikanskega koncila, vrste požrtvovalne mladine, družinskih očetov in mater, ki krepijo svojo vero in svojo ljubezen pri obhajilni mizi, kot venec otrok, ki so po besedah svetega pisma, »zbrani kakor oljčne mladice okoli tvoje mize« (Ps 127, 3).

Zelimo, da bi bila vsaka vaša družina svetišče, kjer se vzgajajo in pripravljajo dobri služabniki božji, zvesti sinovi Cerkve, pošteni in delavni državljani, kakor je to za družine začrtal koncil, ki v dekretu o laičnem apostolatu takole govori: »Dolžnost zakoncev je bila vedno, danes pa je največji del njihovega apostolata, da s svojim življenjem razodevajo in dokazujejo nerazvezanost in svetost zakonske zveze; da odločno zagovarjajo pravico in dolžnost staršev in skrbnikov glede krščanske vzgoje otrok; da branijo dostojanstvo in zakonito neodvisnost družine.« In še dalje: »Družina je od Boga prejela poslanstvo, da bodi prva in življenjska celica družbe. To poslanstvo bo splošno, če se bo v medsebojni ljubezni vseh članov in v skupni molitvi k Bogu razodevala kot domače svetišče Cerkve.«

To so, častiti bratje in ljubljani sinovi, naša voščila in želje, ki naj vas spremljajo vse življenje. Izročamo jih priprošnji slavni Kraljici nebes, svetima apostoloma Petru in Pavlu, svetima Cirilu in Metodu, in jih prosimo, naj vam vedno izprošijo veselje, mir in moč Gospodovo. V Gospodovem imenu vam podeljujemo svoj poseben apostolski blagoslov, ki je namenjen vsem Slovincem v domovini in po svetu, posebno pa mladim, študentom, starejšim, delavcem. »Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi z vami vsemi« (2 Tes 3, 18).

Lani 7. marca je francoski predsednik De Gaulle odredil, da se mora do 1. aprila letos vrhovno poveljstvo Atlantske zveze v Evropi, imenovano NATO, odseliti iz Francije, češ da ni njegova navzočnost v skladu s francosko neodvisnostjo. Izselitev se je kljub časovni stiski izvedla do omenjenega datuma in tako je sedaj začasni sedež evropskega poveljstva NATO v belgijskem mestecu Mons.

Omenjeno poveljstvo, »Shape« imenovano, je začelo delovati 2. aprila 1951. Sedež je izročil tedanjemu poveljniku generalu Eisenhowerju, kasnejšemu dvakratnemu

GLAS

Veličastno srečanje Slovencev v Rimu

Pretekli teden je zadobil Rim, srce krščanstva, močno slovensko obeležje. Poleg romarjev iz Slovenije, ki so jih vodili vsi trije slovenski škofje in jih je bilo nad dva tisoč, so prišli v Rim tudi zamejski Slovenci s Tržaške in Goriške kakor tudi iz različnih drugih dežel. Vseh slovenskih romarjev je bilo gotovo nad 2500. Romanja sta se udeležila tudi vrhovni dušni pastir za slovenske izseljence msgr. Ignacij Kunstelj iz Anglije ter msgr. dr. Lojze Škerl, škofov vikar iz Trsta. Od rimskih duhovnikov so bili med drugimi navzoči dr. Janez Vodopivec, klaretijanec p. Legiša, goriški rojak Vladislav Bavdaž ter vodja slovenskega duhovniškega zavoda v Rimu in rektor filozofskega zavoda univerze »Propaganda fide« msgr. dr. Maksimilijan Jezernik, ki se je še posebej zavzel za uspešen potek vsega romanja, za kar zasluzi vse priznanje in zahvalo presrečnih udeležencev.

PRIHOD V RIM

Romarji iz Slovenije niso potovali skupno, ampak z avtobusi različnih potovalnih agencij. Srečanje je bilo napovedano v torek, 4. aprila zvečer v baziliki sv. Pavla. Romarji iz Trsta in Gorice se tega srečanja niso mogli udeležiti, ker so prišli prepozno. Baziliko sv. Pavla upravljajo benediktinci. Benediktinec je bil tudi sv. Virgil, solnograški škof, ki je poslal karantanski Slovencem škofa Modesta, ki jim je prvi oznanil katoliško vero. Zbrane romarje je pozdravil ljubljanski nadškof dr. Jožef Pogačnik. Razložil je namen romanja: ob 1200-letnici se zahvaliti Bogu za milost krščanstva. Sprejem krščanstva je malemu slovenskemu narodu zagotovil obstoj na ozemlju, kjer se stikajo veliki narodi. Drugi namen romanja je spomniti se 1100-letnice, ko sta skozi slovenske kraje potovala v Rim apostola slovanskih narodov sv. brata Ciril in Metod. Tretji na-

men romanja pa je udeležiti se slavja vesoljne Cerkve po želji sv. očeta ob 1900-letnici mučeniške smrti sv. Petra in Pavla. Slovenski romarji so bili med prvimi, ki so proslavili ta jubilej.

Romarji so zmolili vero in pod vodstvom nadškofijskega tajnika iz Ljubljane g. Vrhunca zapeli nekaj pesmi. Tak je bil mogočni pričetek rimskega romanja katoliških Slovencev.

V BAZILIKI SV. KLEMENTA

V sredo, 5. aprila je bilo najprej na programu srečanje v baziliki sv. Klementa, kjer je grob sv. Cirila. Baziliko, ki ni posebno velika, so Slovenci čisto napolnili. Sv. mašo so darovali vsi trije škofje in številni duhovniki. V kripti pri grobu sv. Cirila je opravil službo božjo škof Slovenskega Primorja Janez Jenko, ki je v govoru tudi razložil pomen sv. bratov za Slovence in za Slovane sploh. Romarji so si ogledali kapelo svetih bratov, podzemsko cerkev, kjer je grob sv. Cirila in slike, ki govorijo o slovesnosti, s katero sta bila sveta brata sprejeta v Rimu, ko sta prinesla relikvije sv. Klementa. Tako lahko rečemo, da je bila sredi posvečena spominu svetih bratov.

Za enajsto uro je bila napovedana skupna avdienca pri sv. očetu v baziliki sv. Petra. Prišlo pa je do veselega presenečenja. Sv. oče je sklenil, da bo slovenske romarje sprejel naslednji dan same zase. Ni treba posebej poudariti, da je prav ta sprememba dala slovenskemu romanju poseben pečat in ga spravila v središče svetovnega zanimanja. Romarji se morda niso dovolj zavedli važnosti te spremembe, vendar so tisti, ki poznajo nekoliko boljše rimske razmere, takoj lahko ugotovili, da želi dati sv. oče temu romanju izreden poudarek.

Popoldne so si romarji ogledovali znamenitosti mesta. Povsod si lahko srečal slo-

venske avtobuse, ki so vzbujali splošno pozornost.

PRICNE SE GLAVNI ROMARSKI DAN

Četrtek je bil glavni romarski dan. Ob devetih so se naši ljudje zbrali v baziliki Marije Velike. Škofje so z nekaterimi drugimi duhovniki opravili koncelebrirano sv. mašo. Pri sv. maši je govoril ljubljanski nadškof dr. Jožef Pogačnik. Povedal je, kakšno važnost je imela ta cerkev v zgodovini pokristjanjenja Slovanov. Papež Hadrijan II. je v tej cerkvi sprejel sveta brata, tu sta prejela potrdilo slovanskega bogoslužja, tu so bili posvečeni prvi slovanski duhovniki, učenci svetih bratov. V govoru je še poudaril, da so Slovenci s pokristjanjenjem stopili v vrste kulturnih narodov, kar jih je ohranilo pri življenju. Ker so iz bazilike Marije Velike prišli prvi duhovniki, apostoli Slovanov, je nadškof navzoče povabil, naj bo vsa pobožnost v cerkvi Marije Velike opravila s prošnjo, da bi Bog naklanjal slovenskemu ljudstvu in vesoljni Cerkvi tudi v bodoče dovolj svetih duhovnikov.

Pri pobožnosti so bili prisotni ukrajinski kardinal Sypij, poljski škof Rubin, tajnik sinode škofov, ruski škof vzhodnega obreda Katkof, ki je po maši z duhovniki vzhodnega obreda opravil slovenske prošnje v čast sv. Cirilu. Povabljen je bil tudi nadškof Fogar, a se je zaradi slabega zdravja opravičil.

Tudi ta pobožnost je potekla v najlepši zbranosti in v popolnem sodelovanju pri molitvi in petju. So stvari, ki nam jih drugi narodi upravičeno zavidajo.

NEPOZABNO SREČANJE

Z OČETOM VSEH NARODOV

Ob enajstih so bili vsi romarji na trgu sv. Petra. Slikovit je bil pogled na zbrano množico in na 60 slovenskih avtobusov, ki so jih izložili. Odsli so v dvorano, imenovano Aula delle benedizioni in jo do kraja napolnili. Na vidnem mestu so bili škofje in duhovniki-predstavniki škofij. Na posebnem kraju so bili duhovniki, po številu nad sto. Veliko je bilo slovenskih redovnic iz Rima. Posebno mesto so odkazali narodnim nošam. V pričakovanju sv. očeta so romarji ubrano zapeli velikonočne in Marijine pesmi.

List »L'Osservatore Romano« z dne 7. aprila, ki je posvetil slovenskemu romanju skoro celo naslovno stran, pravi o tem petju takole: Te zelo lepe pesmi, ki jih odlikuje klasična polifonija so pripravile srca vzglednih sinov na zgodovinsko srečanje z očetom vseh narodov. Petje je vzbudilo občudovanje in ganotje v vseh, ki so bili prisotni pri tej nepozabni avdijenci.

Sv. očeta so romarji toplo pozdravili z mahanjem belih robčkov, kar je značilna slovenska navada. Težko je povedati, kdo je bil bolj ginjen, ali sv. oče ali romarji. Svetoga očeta je nagovoril nadškof dr. Jožef Pogačnik, najprej kratko v slovensščini, nato pa v daljšem govoru v italijanščini. Z izbranimi besedami je razložil namene slovenskega romanja. Prosil je sv. očeta za blagoslov. Poudaril je trdno voljo slovenskega božjega ljudstva, da si bo ohranilo vero in po njej živelo ter jo neokrnjeno posredovalo novim rodovom.

Predstavniki romarjev v narodnih nošah so poklonili sv. očetu razne darove: umetniški triročni bronasti svečnik, delo domačih obrtnikov, ki predstavlja tri slovenske škofije, potem razne druge izdelke, kot prtiče, cvetlice. Poklonili so slovenski prevod koncilskih odlokov, celotno izdajo listov »Družine« in »Ognjišča«. Sv. oče pa je daroval za ljubljansko stolnico krasen kelih v spomin na 1200-letnico pokristjanjenja Slovencev.

Po svojem govoru, ki ga objavljamo na drugem mestu, je sv. oče skupaj s prisotnimi škofi blagoslovil vernike, nato pa je stopil med duhovnike in k drugim skupinam, ki so bile v njegovi bližini. Ko je odhajal, je celo nekoga otroka rimske slovenske družine vzel k sebi in naročje. Vsa avdienca je trajala skoraj eno uro.

PREDSEDNIK POLJSKE NA OBISKU V ITALIJI

Leta 1965 je predsednik italijanske države Saragat obiskal Poljsko. Te dni mu je predsednik poljske republike Edward Ochab za obisk vrnil. V Rim je prispel v četrtek, 6. aprila popoldne. Takoj ob prihodu je Ochab poudaril, da živita poljski in italijanski narod na isti celini. V preteklosti sta skupno preživela tragične prizkušnje in zaradi tega iščeta pot, ki naj pripelje do utrditve miru v Evropi.

V petek je bilo na sporedu več pogovorov. Bilo je govora o omejitvi širjenja jedrskega orožja, o evropskem sodelovanju, o evropski varnosti ter o vojni v Vietnamu. Popoldne istega dne je predsednik poljske države obiskal katakombe in mavzolej v ardeatinskih jamah, nato pa se je zglasil na sedežu rimske občine. Ob tej priložnosti je Ochab dejal, da na Poljskem ne bodo nikdar pozabili tistih junaških borb in tistih težkih dni za dostojanstvo človeka in svobodo narodov. Bili so ravnososedje, ki so Poljsko hoteli zasujati v preteklih časih: velekatoliška Avstrija, luteranska Prusija in tedanja pravoslavna Rusija. Včasih so Poljsko prikazovali kot zid Zapada zoper Vzhod. Danes Poljska

to noče biti, temveč hoče imeti dobre odnose na vse strani. Ne bo pozabila preteklosti, a njen pogled je usmerjen predvsem v bodočnost.

Splošno so pričakovali, da bo Ochab obiskal tudi Vatikan. Slednji je dal vedeti, da bi mu bil tak obisk všeč, če bi ga predlagali s poljske strani. Toda od strani poljske vlade ni prišlo do nobene pobude. Je še vrsta nerešenih vprašanj (npr. Vatikan smatra nemško-poljsko mejo kot začasno in zato v obmejnih škofijah poljske škofo še vedno jemlje samo kot upravitelje), ki nalagajo poljski vladi zadržanost.

Predsednik poljske države je svoj obisk uradno zaključil že preteklo soboto. Obiskal je poljsko vojaško pokopališče na Monte Cassinu, zatem si je ogledal Neapelj in Pompeje, na večer pa je z vlakom odpotoval v Firence. Obiskal je zasebno v svojstvu turista tudi Bologno, Turin, Milan, Bergamo in Benetke, od koder je 11. aprila odpotoval v Varšavo.

Odpovedano gostoljubje

Lani 7. marca je francoski predsednik De Gaulle odredil, da se mora do 1. aprila letos vrhovno poveljstvo Atlantske zveze v Evropi, imenovano NATO, odseliti iz Francije, češ da ni njegova navzočnost v skladu s francosko neodvisnostjo. Izselitev se je kljub časovni stiski izvedla do omenjenega datuma in tako je sedaj začasni sedež evropskega poveljstva NATO v belgijskem mestecu Mons.

Omenjeno poveljstvo, »Shape« imenovano, je začelo delovati 2. aprila 1951. Sedež je izročil tedanjemu poveljniku generalu Eisenhowerju, kasnejšemu dvakratnemu

predsedniku ZDA, sam državni poglavar Francije Vincent Auriol. Sedež je bil v kraju Rocquencourt, 16 km zapadno od Pariza. Eisenhowerju so sledili generali Ridgway, Grinther, Nörtstadt in zadnji, Lemnitzer, vsi Američani. Na tem sedežu je bilo zaposlenih 2600 častnikov in vojakov ter 500 civilistov. Osebe je bilo sestavljeno iz zastopstev vseh 16 zaveznških držav, toda nekatere države so bile navzoče le simbolično. Glavno besedo so imeli pač Severnoamerikanci, saj je nanje odpadlo kar 40% poveljujočega osebja.

V Belgiji so morali na hitro roko v teku šestih mesecev zgraditi novi sedež, za kar so porabili 25 tisoč milijonov lir. Prostori za urade so že kolikor toliko nared, toda stanovanjski problem za funkcionarje in njihove družine je še vedno pereč. Gre za 6000 oseb, ki so si morale začasno, dokler zanje ne zgradijo 600 manjših stanovanjskih hišic, poiskati streho v Monsu ali v 65 km oddaljenem glavnem mestu Belgije Bruslju. De Gaullova svojeglavost je tako udarila tudi po tistih, ki z njegovo politiko »francoške veličine« nimajo kaj opraviti in bi bili srečni, če bi v miru živeli v krogu svojih družin.

Odmevi na zadnjo okrožnico Draga vojna v Vietnamu

Socialna okrožnica papeža Pavla VI. o narodih v razvoju je, kot je bilo pričakovati, imela velik odjek tako v javnosti kot v tisku. Naj se jo analizira z enega ali drugega zornega kota, je brez dvoma izreden dokument našega časa. Ni čuda zato, da je povzročila niz najbolj različnih interpretacij, komentarjev in sodb. Papež sam je to takoj opazil, pa je v nedeljo, 2. aprila ob priliki opoldanskega blagoslova pozval navzoče vernike, naj molijo, da bi bil duh, ki okrožnico preveva, deležen pravega spoznanja in dobrotnega razumevanja.

GLASOVI ODOBRAVANJA

Da je bila okrožnica toplo sprejeta v katoliških vrstah, je razumljivo; vendar se nekaterim zdi gospodarski in socialni program, ki izhaja iz enciklike, naravnost maksimalističen (prezahteven) in kar nekoliko pretiran.

«Il Popolo», glasilo italijanske Krščanske demokracije, podčrtuje »papežovo pastirsko vneto in njegovo izredno sposobnost za pronicanje v sodobni svet«, rimski »Il Messaggero«, ki je blizu vladi, pa okrožnico označuje z naslovom »Moderna poslanica«. Ta list piše, da je beseda vladajočega papeža rajši kritična in bojevita kot pa prilagodljivo dobrodušna, kar pa se mu ne sme vzeti v zlo; danes je treba svobodo izražanja, ki jo terjamo zase kot osnovno pravico, priznati tudi in predvsem poglavarju nepreštevne krščanske družine in to tudi tedaj, kadar se prostovoljno podaja na raven naših vsakdanjih razprav in razločevanj. Jezik Pavla VI. spominja na resno in grožnje očakov in prerokov stare zaveze. Človeka pretrese, ko bere, s kako neusmiljeno odkritosrčnostjo sv. oče niti misijonarjem ne priznane, ko jim očita »tipično zahodno miselnost«. Turinska »Stampa« pa vidi v okrožnici posrečeno spojitve dveh humanizmov, cerkvenega in laičnega ter pristavlja, da bi bil vsak poskus pačenja duha enciklike v smislu nekega antiamerikanizma ali komunistično pobarvanega antikapitalizma nesmiseln in prazen.

KRITICNE PRIPOMBE GOSPODARSKIH KROGOV

«Il Globo», ki izraža poglede Confindustrie, italijanske industrijske zveze, ni prav nič zadovoljen; da je papež tako ostro obsodil zlorabe liberalnega kapitalizma. »Mislimo — piše list — da zoperstavljanje laičnih narodov, ki žive v izobilju, čeprav vodeno od plemenitega in visokega nagiba krščanske ljubezni, še daleč ni najboljši način za ustvaritev splošnega ozračja harmonije in solidarnosti.«

Milanski »Corriere della Sera« očita s svoje strani okrožnici, da ni znala postaviti meja med verskim in moralnim naukom Cerkev ter med sociološkim in ekonomskim glediščem. Opozarja tudi, kako so levčarski krogi encikliko takoj vzeli v svoj zakup ter podčrtujejo le njene ekonomske in socialne vidike ter njeno domnevno sorodnost z levčarskimi kritiki kapitalizma in gospodarstva, ko bi bilo treba predvsem vzeti v poštev religiozne predpostavke in človečanska izhodišča okrožnice.

PRIJAZEN SPREJEM V LEVIČARSKIH VRSTAH

Socialistični »Avanti« ugotavlja, da je okrožnica Pavla VI. še en korak v smer, ki jo je sprožila »Janezova revolucija« v Cerkvah. Cerkev usmerja svojo pozornost na tako imenovani tretji svet, na velikanska dejstva, ki se tam pojavljajo in resnično spreminjajo vsa obzorja. Samokritika o »nepopolnem delu misijonarjev« dokazuje, da hoče Cerkev najti nov način vplivanja na svet, zlasti kolonialistični, ki se je dostikrat rodil in razvijal brez nje ter celo proti njej. Pravica vseh ljudi do zemeljskih dobrin, pravica do dela, do izobrazbe, do politične svobode, predvsem pa jasen namig na pravico do izvajanja oblasti, vse to daje encikliko nov zven, ki smo ga prvič odkrili v okrožnici »Mir na zemlji«.

Zelo veliko pozornost so encikliko posvetili tudi Italijanski komunisti. Dnevnik »L'Unità« jo imenuje »dramatično poslanico«. Komunistični tednik »Rinascita« se posebej zaustavlja ob razvoju, ki ga je Cerkev naredila v svojem stališču do privatne lastnine, ki že ni več »brezpogojna in izključna pravica« ter gospodarske tekme kot vrhovnega zakona gospodarstva, ki jo sedaj Cerkev obsoja. Opozarja tudi na veliki delež, ki so ga imeli pri sestavljanju okrožnice francoski duhovniki, od katerih nekateri (dominikanec Chenu ter jezuit Lubac) so bili svoj čas celo deležni disciplinskih posegov kongregacije nekdanjega sv. oficija.

O encikliko je govoril tudi generalni sekretar italijanske komunistične partije L. Longo. Dejal je, da gre za dokument nemajhne važnosti, ki zasluži in zahteva pozoren študij. Po njegovem mnenju je pomembno, da izhaja Pavel VI. iz osnovnega problema današnjega sveta, iz rastočega prepada med razvitimi deželami in deželami v razvoju in da odločno razkriva tudi resnične korenine tega pojava.

OKROŽNICO JE TREBA SPROVESTI V ŽIVLJENJE

Vse te izjave, ki smo jih nabrali v italijanskem tisku, pričajo, da je Cerkev s to svojo novo okrožnico svetu podala sodoben, moderen, zares »revolucionaren« program, ki ga navdihuje evangelijski duh socialne pravičnosti. Znova se je izkazalo, da je na strani ubogih, zatiranih in preziranih. Njen klic je to pot namenjen po besedah sv. očeta ne le katoliškim sinovom in krščanskim bratom, temveč vsem ljudem dobre volje.

Ali ne bi bilo žalostno, da bi besedi skupnega očeta prej in bolj pozorno prisluhnili tisti, ki se od njega sicer ločijo v svojih ideoloških in filozofskih načelih, pa vendarle vidijo v prizadevanjih papeža iskreno voljo, da vpliva na krščanski svet, ki je nosilec »zapadne« civilizacije in odgovoren za njeno usodo, naj že vendar odloži svojo sebičnost ter brez interesov podpre tiste, ki so potrebni nujnih in konkretnih socialno-ekonomskih ukrepov, da njihov družabni položaj postane vreden človeškega dostojanstva.

—ej

Pretekli teden je poveljstvo severnoameriških čet v Vietnamu objavilo, da je bilo nad Severnim Vietnamom sestreljeno petstoto ameriško letalo. Najbolj črn dan za ameriške bombnike je bil lanski 2. december, ko je bilo sestreljenih osem letal, trinajst letalcev pa je prišlo ob življenje.

Letalska ofenziva, ki se je pričela pred dvema letoma in dvema mesecema, je doslej veljala Američane tisoč milijonov dolarjev, kolikor so bila vredna izgubljena letala, medtem ko znaša število ubitih oz. ujetih in pogrešanih ameriških pilotov 390. K temu je treba dodati še vrednost 50.000 ton raket, bomb in izstrelkov, ki jih Američani vsak mesec stresejo nad Severni Vietnam. Ta količina je enakovredna po obsegu streliva, ki so ga porabile ameriške letalske sile v obdobju vse druge svetovne vojne. Po cenitvah Pentagona, t. j. glavnega poveljstva ameriških bojnih sil, stane ena sama minuta 2000 dolarjev pri letalskih napadih na Severni Vietnam, kar zneso na dan že ogromno vsoto 2 milijona 880.000 dolarjev.

Kaj je pravzaprav predmet napadov ameriških bombnikov? V glavnem so to ceste, železniške proge, mostovi, kamioni, ladjice in petrolejska skladišča. Zadnji čas so prišle na vrsto tudi jeklarne in električne centrale. Tako na-

vajajo ameriški podatki, da so bombniki do začetka tega leta v Severnem Vietnamu uničili ali vsaj poškodovali 5000 mostov, 3000 vagonov, 7000 kamionov ter 5000 transportnih ladij in čolnov.

Jasno je, da ta ogromni vojaški napor, ki so mu podvržene severnoameriške čete v Vietnamu, ne ostaja brez odmeva v ameriški javnosti in povzroča različne, dostikrat nasprotujoče si reakcije.

Kritiki letalskih napadov na Severni Vietnam trdijo, da so to v večini primerov nepomembni cilji, če jih primerjamo s človeškimi izgubami ter vrednostjo sestreljenih letal in porabljenega streliva. Po njihovem mnenju ni vredno tveganja, da letalo, ki velja dva milijona dolarjev in ga upravlja izkušen in zato za vojaške sile dragocen pilot, napada kamion ali »sumljivo rečno strugo«. Kritiki tudi pravijo, da Severni Vietnamci silno hitro popravijo poškodovane mostove, železniške proge in ceste ali pa poiščejo druge poti, kamione in druga transportna sredstva pa zlahka nadomestijo.

Zagovorniki bombardiranja pa na vsa ta izvajanja odgovarjajo s tem, da je »infiltracija« hanojskih gverilcev s severa postala dražja in počasnejša, Severni Vietnam pa je bil prisiljen odtegniti z dela 200 do 300 tisoč ljudi in jih zaposliti pri popraviljanju cest in mostov. Sam predsednik Johnson je mnenja, da je bombardiranje koristno, saj je njegov namen zaustaviti ali presekati dotekanje ljudi in materiala s severa v Južni Vietnam, Hanoi, prestolico Severnega Vietnama pa prisiliti k pogajanju.

Svetovno javno mnenje seveda teh bombardiranj ne spremlja s prevelikimi simpatijami. To je mogoče ugotoviti tudi ameriški podpredsednik Humphrey, ki je nedavno obiskal več evropskih držav, med njimi Anglijo, Belgijo in Francijo, Zahodni Berlin ter Italijo. Seveda so bile demonstracije zoper njega v glavnem plod levčarskih gibanj, toda nemir je začel tudi v druge kroge, kot npr. v združeno italijansko socialistično stranko ter v levo krilo italijanske krščanske demokracije.

Tako prav krščansko-demokratska levica sodi, da so na italijansko-ameriških pogovorih v Rimu posvetili preveliko pozornosti — po nekaterih vesteh ne več kot deset minut — vietnamskemu problemu, kar da je očitno preziranje italijanskega javnega mnenja, ki da vojno v Vietnamu mnogo ostreje obsoja kot vladni krogi. Ministrski predsednik Moro je skušal te kritike pomiriti s tem, da je rekel Humphreyu: »Želimo, da bi ne samo iskali pot do miru, ampak jo tudi našli.« Tudi papež Pavel VI. je na kratkem srečanju — baje je bilo precej hladno — dejal ameriški podpredsedniku, ko mu je ta izročil v dar sobno uro: »Želeti je, da kmalu napoči ura miru!«

FRANCIJA IMA NOVO VLADO

Dne 1. aprila letos je ministrski predsednik Pompidou predložil generalu De Gaulleu ostavko vlade, ki jo je sestavil 8. januarja lani. Tri dni nato se je v Bourbonski palači v Parizu odigrala prva bitka med generalovo V. republiko in med novim parlamentom; izvoliti je bilo treba predsednika poslanske skupščine. Mesto je četrto po važnosti v francoski republiki (predsednik republike, predsednik vlade, predsednik senata in nato predsednik skupščine).

Dasi ima degolistični poslanski blok absolutno večino enega poslanca (244 sedežev), se je De Gaulle le bal, da bi prišlo pri volitvah do kakega neljubega presenečenja, to pa zato, ker člani vlade po ustavi ne smejo glasovati. Teh pa je 22. Zato se je odločil za poseben politični manever. Člani vlade so odstopili; s tem so bili samo še poslanci in so lahko volili. Po volitvah je Pompidou sestavil novo vlado, četrto, kar je on od leta 1962 ministrski predsednik. Člani vlade so morali po ustavi odložiti svoja poslanska mesta. Nasledili jih bodo namestniki, ki pa bodo šele čez en mesec zasedli svoje položaje v parlamentu. Vlada bo sedaj skrbno pazila, da tekem enega meseca ne bo prišlo do kakšnega glasovanja v skupščini, saj je trenutno za 22 glasov v manjšini.

Prvi dvoboj v parlamentu se je za goliste dobro končal. Njihov kandidat za predsedniško mesto v poslanski zbornici Chaban-Delmas, župan v Bordeauxu, je od 480 glasov prejel 261, kandidat združene demokratske levice, socialist Gaston Deferre, župan iz Marseilla, pa 214. Očitno je, da je za golističnega kandidata glasoval tudi del poslancev demokratskega centra, t. j. francoskih krščanskih demokratov, ki jih vodi Lecanuet.

V petek, 7. aprila je nato Pompidou objavil svojo novo vlado. Ta ima 22 ministrov in 7 državnih podtajnikov (prejšnja je štela 18 ministrov in 10 podtajnikov). Vlada ima osem novih osebnosti; sedem dosedanjih ministrov ni bilo potrjenih. Zamenjan je bil notranji minister (Fouchet namesto Freya), potrjena pa zunanji minister Couve de Murville in obrambni minister Messmer, čeprav sta bila na volitvah poražena. Očitno hoče De Gaulle s tem poudariti, da se smer njegove zunanje politike ne bo spremenila.

Tako Pompidou kot Couve de Murville sta imela že isti dan priložnost, da izjavita svojo službo. Iz Berlina je priletel v Pariz na obisk severnoameriški podpredsednik Humphrey. Oba ministra sta ga s pozornostjo sprejela in se z njim razgovarjala, enako De Gaulle, ne pa številni demonstranti, ki jih je poslala na ulice francoska komunistična partija. Demonstranti so nosili transparente s protiameriškimi napisi, zmerjali Humphreya z nazvezdom »morilec«, in razbili izložbena okna pri »American Expressu«. Pri spo-

padih je bilo ranjenih 46 policajev, aretiranih pa 160 demonstrantov.

Humphrey je prišel v Pariz z namenom, da položi venec pred spomenik Washingtona ob 50. obletnici ameriškega vstopa v prvo svetovno vojno. Brez tega vstopa bi Francija gotovo ne porazila Nemčije; tudi v drugi svetovni vojni je prav Severna Amerika pripomogla k osvoboditvi Pariza in kasneje vse Francije. Pa se zdi, da so Francozi tega v svoji oholosti ne spominjajo radi. Namesto da bi predstavnika prijateljske države hvaležno sprejeli, so smatrali za primerno, da ga ponižajo z incidenti. Prav posebnega spričevala kulturnosti si s tem gotovo niso dali.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Pavel Robič monsignor

Sv. oče Pavel VI. je imenoval dr. Pavleta Robiča za svojega tajnega komornika in mu s tem podelil čast monsignorja.

Dr. Pavel Robič je dobro poznan v Rimu in tudi po svetu vsem slovenskim beguncem in izseljencem. Takoj po vojni mu je namreč Sv. Sedež poveril skrb za slovenske emigrante v Rimu in v Italiji, ki jih je bilo tista leta tako veliko in so bili v tolikšnih potrebah. V ta namen je msgr. Robič s pomočjo škofa Rožmana odprl poseben center za begunce v hiši na via dei Colli št. 8 v Rimu, ki jo toliko slovenskih ljudi v inozemstvu prav dobro pozna. Tu biva še danes in od tu še vedno vrši dušnopastirsko službo med slovenskimi begunci po raznih taboriščih v Italiji. Še v tednu pred veliko nočjo je bil v Trstu, da je obiskal taborišče pri Sv. Soboti. Sv. Sedež je pred leti imenoval msgr. Robiča za člana papeške komisije za izseljenke kot jo predvideva enciklika »Exul Familia«; v njej zastopa Slovence.

Msgr. Pavletu Robiču naše čestitke!

Obnovljena stolnica v Nemčiji

Nadškof iz Münchna, kardinal Döpfner, bo dne 7. maja znova odprl bogočastju zgodovinsko stolnico v Würzburgu, ki je bila v teku druge svetovne vojne močno poškodovana. Stolnica je posvečena sv. Kilianu. Slovesnosti bodo trajale en teden. Udeležili se jih bodo med drugim tudi apostolski nuncij v Bonnu msgr. Bafle, devet nemških škofov in predsednik bavarske vlade dr. Goppel.

Romanje slepecev

V Lurdu je bilo te dni zaključeno mogočno romanje slepecev, ki so prispeli tja iz vseh pokrajin Francije. Nad 2300 slepecev je v sprevedu šlo s svojimi vodniki k lurški duplini. Nato pa so se udeležili procesije z Najsvetejšim.

Grčija doživlja politično krizo

Grčija ima spet novo vlado, že kar šest let v zadnjih dveh letih. Novi ministrski predsednik je Panaiotis Kanelopoulos, voditelj narodne radikalne unije (ERE). V parlamentu ima za seboj le tretjino poslancev, a to ga ne moti. Če bo doživel nezaupnico ob prvem glasovanju, bo tega celo vesel. Grški zakon mu bo tedaj dal možnost, da razpusti poslansko skupščino in v 45 dneh razpiše volitve. Ob večinskem sistemu, ki je sedaj v veljavi, je stranki, ki je na vladi, kaj lahko dobiti volitve, zlasti še, če ji pri tem pomagata policija in vojska.

Kanelopoulos ima sedaj 65 let, je pravnik in sociolog ter predava na atenski univerzi. Nihče mu ne more očitati, da ni dovolj državotvoren. Kot prostovoljec je leta 1941 vstopil v vojno letalstvo in se boril proti Italijanom na albanski fronti. V težavnih letih izgnanstva, ko so Grčijo zasedli Nemci, je bil v Egiptu in nato v Londonu podpredsednik vlade in obrambni minister. Po povratku v domovino, ga najdemo kot ministra v raznih vladah. Pred osmimi leti se je pridružil narodni radikalni uniji in ko je bil njen voditelj Karamanlis prisiljen, da zaradi finančnih škandalov odide v inozemstvo, kjer je še zdaj, je on prevzel vodstvo stranke, ki je leta 1964 na volitvah 16. februarja zgrubila prav zaradi omenjenih škandalov večino v parlamentu ter morala prepustiti politično vodstvo Georgeu Papandreu, ki velja v grških razmerah za drznega liberalca, je pa dejansko v zapadnem smislu zmeren in prosveljen konservativec.

Kanelopoulos, ta uglajeni, prijetno družabni in temperamentni univerzitetni profesor, ki ga mnogi smatrajo za umirjenega konservativca, se je torej moral pred tremi leti umakniti iz vladnih klopi, ker je imel le tretjino poslancev za seboj. Z isto tretjino se je sedaj vrnil na oblast. Pri tem mu je pomagal sam njegov politični nasprotnik Papandreu. Pomagal je zrušiti sedanjo uradniško vlado, ki bi bila še najbolj nepristranska ob bodočih volitvah z zahtevo, da se poslanec sedanjega parlamenta jamči nedotakljivost vse do izvolitve nove skupščine. Mislil je pač na svojega sina Andreja, ki je poslanec in ga samo njegova poslanska nedotakljivost ščiti, da ga še niso postavili pred sodišče, saj je dokazano, da je v vojski delal na to, da bi zrušili kralja in monarhijo ter vpeljali režim, podoben Nasserjevu v Egiptu.

Stari Papandreu je torej pokazal, da mu je ljubeše, če volitve izpelje desničarska vlada, ki ji bo mogoče očitati nepravilnosti in politično nasilje kot pa da bi jih vodil neoporečni in nevtralni uradniški kabinet. Kanelopoulos je priložnost izrabil, saj sta bila vojska in dvor že itak zanj in tako je rad sprejel od kralja Konstantina naročilo, da sestavi novo vlado z besedami, ki povedo vse: »Razbil bom nenehno naraščajoči antimonarhizem v Grčiji... Volitve bodo pod kontrolo države in v okviru, ki bo jamčil, da bo prišla do izraza demokracija...«

Nov denarni sistem v Angliji

Angleška spodnja zbornica je nedavno sprejela odlok, da se v letu 1971 uvede decimalni sistem za njihov denar. Sedanja valuta je funt šterling, ki se deli na 20 šilingov in vsak šiling na 12 penijev. Seveda je preračunavanje iz ene vrednosti v drugo precej nerodno in zamudno. Po novem sistemu bodo odpravili šiling in pustili v obtoku samo funt šterling, ki se bo delil v 100 penijev. S tem bodo zelo poenostavili račun z denarjem.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Casnikarska konferenca o duhovnih poklicih

Podprefekt kongregacije za semenišča nadškof Garrone je na posebni casnikarski konferenci govoril o pomenu svetovnega dne za duhovne poklice. Omenil je upadanje poklicev, ter dodal, da so znaki, da se je položaj začel boljšati. Božja Previdnost bedi nad Cerkvijo. Zadnja leta so izredno porasli poklici v Mehiki, Jugoslaviji in na Poljskem. Na konferenci so bile objavljene tudi nekatere številke. Škofijskih duhovnikov je trenutno po vsem svetu 234.000, redovnih duhovnikov 168.000, redovnikov neduhovnikov pa 166.000. Število redovnic je še vedno zelo visoko in sicer 1.038.000. Poklic je dar božji, vendar se ga je treba svobodno okleniti in ga potem gojiti. Na konferenci je bilo tudi omenjeno, da stalno raste število poklicev po misijonskih deželah, tako v Afriki, Aziji in Oceaniji. Vsako leto je v teh krajih posvečenih približno 550 duhovnikov.

Mednarodni tečaj za zdravljenje gobavosti

V Španiji je bil 5-tedenski mednarodni tečaj za zdravljenje gobavosti. Udeležilo se ga je 32 misijonarjev. Predavali so najboljše specialisti za zdravljenje gobavosti. Tečaj je bil v prostorih bolnišnice, v kateri se zdravi 600 gobavcev.

Anglikanska komisija za revizijo protikatoliške listine

Primas anglikanske Cerkev in kanterburyjski nadškof dr. Ramsey je ustanovil posebno komisijo, da prouči listino 39 členov, ki ima povečini protikatoliški značaj. Člene, ki so bili izdani leta 1562, so morali javno sprejeti vsi anglikanski duhovniki. Danes so ovira za bodoči razvoj zblizanja z rimsko Cerkvijo, ki se je tako uspešno pričelo s pokojnim papežem Janezom XXIII. in z II. vatikanskim koncilom. Komisija je sestavljena iz 17 članov, po večini profesorjev za teologijo.

Svetogorske šmarnice

Dne 6. junija 1717, torej pred 250 leti, je bila v Gorici na Travniku slovesno kronana milostna podoba svetogorske Matere božje. Nič bolj naravnega zato, če so letošnje šmarnice, ki jim bodo brali po vsej Sloveniji, pa tudi pri nas na Goriškem in Tržaškem v bližnjem Marijinem mesecu maju, posvečene Svetogorski kraljici.

Zbral jih je sedanji varuh svetišča gvardijan p. Martin Perc, izdal frančiškanski provincialat v Ljubljani, založil pa nadškofjski ordinariat istotam.

Nekaj prav posebnega so letošnje šmarnice. Pisane so tako prisično, pa obnemem preprosto, da bralec in poslušalca takoj potegnejo za seboj. Kdor jih bo prebral oz. sledil skozi ves mesec šmarničnemu branju, bo začuden odkril, kako velik je ta kraj, ki si ga je Mati božja že pred dobrimi štiri sto leti izvolila za svoje bivališče. Z oči Jakobom bo mogel vzklíkati: »Resnično, Gospod je na tem kraju in jaz tega nisem vedel! Kako častitljiv je ta kraj! To ni nič drugega ko hiša božja in to so vrata nebeška!« (1 Moz 28, 17).

V 31 berilih pisatelj knjige obseže vso dobo božje poti od binokosti 1539. leta, ko se je prikazala Devica Marija skromni pastirici Urški Ferligojevi iz Grgarja pa do zadnjih let, ko se je 8. aprila 1951 tretjič vrnila v svoj dom na gori. Vrstijo se dogodki božjega in Marijinega zmago-slavja z dogodki, ki so prinesli razdejanje svetemu kraju, ljudstvu pa, med katerim si je nebeška Mati izbrala svoj prestol, neizmerno kupo solza in trpljenja. Vsa zgodovina božje poti je istočasno izraz razvoja slovenskega naroda, ki se je ob

Mariji zavedel samega sebe, se nanjo naslonil, se ob njej razvijal, veselil, ječal, trpel, držal in končno — zmagal.

Letošnje šmarnično branje bo pokazalo, kako narod ne propade, če ima svetle ideale in je z Bogom in Marijo povezan. Menimo, da bodo zato nudile letošnje šmarnice ne samo veliko duhovnih vzpodbud, temveč da bodo služile tudi okrepitvi narodne zavesti med nami, saj bodo iz dneva v dan pričale, da je ljudstvo, ki živi okrog Svete gore in zahaja k Mariji na božjo pot, predvsem slovensko ljudstvo, ki se je ohranilo do danes ne malo prav zaradi prisotnosti tega mogočnega svetišča.

Knjiga zasluži, da pride, čeprav bo služila kot šmarnično branje, v vsak slovenski dom in vsako slovensko hišo, zlasti tu pri nas na Primorskem, pa tudi med naše izseljence, raztresene širom po Evropi, po obeh Amerikah in Avstraliji. Prebiral naj bi jo zlasti naša mladina in se iz nje napajala z ljubeznijo do vere naših prednikov in zvestobo do jezika naših očetov! Zanimivo pripovedovanje in sočni jezik bosta pripomogla, da bo ta knjiga še dolgo po 250-letnem jubileju Marijinega kronanja draga vsakemu verne-mu in zavednemu Slovencu ter stalni gost družinskih knjižnic.

Knjiga ima 112 strani, krasi jo več slik in je tiskana z lepimi črkami in na dobrem papirju. Iz prijaznosti jo posreduje tudi uprava našega lista. Cena je 500 lir, za odpravo po pošti pa je treba priložiti 200 lir več.

-jk

ZA ZAKON O VARSTVU SLOVENSKE MANJŠINE

Naši slovenski javnosti je znano, da je misovski občinski svetovalec dr. Pedroni v občinski seji hudo žalil vse Slovence s psovskami iz fašističnega slovarja. Zato je Slovenska demokratska zveza poslala pravosodnemu ministru v Rim naslednjo vlogo:

Gorica, 5. aprila 1967

Gospod minister!

Vodstvo Slovenske demokratske zveze v Gorici smatra za dolžnost, da se obrne na Vas z živo prošnjo, da bi končno vendar predložili parlamentu načrt državnega zakona, ki obsega »kazenske določbe v varstvo narodnih in jezikovnih manjšin«, katerega je deželni svet Furlanije-Juljske krajine sprejel dne 16. marca 1966.

Kazenske določbe v varstvo slovenske narodne manjšine v Italiji postajajo čez mero potrebne, kajti fašistična nestrpnost nasproti italijanskim državljanom slovenskega jezika še vedno traja oziroma se celo stopnjuje.

Jasen dokaz za to je necivilni nastop enega izmed misovskih svetovalcev, ki je na seji občinskega sveta v Gorici dne 20. marca zavestno žalil svetovalce slovenskega jezika, ki so bili navzoči v zbornici, in vso slovensko narodno skupnost s tem, da jih je imenoval »schiaivi«, »sciavi«, »svražniki od nekada« in podobno.

Ko je potem z drugima dvema misovskima svetovalcema, svojima tovarišema, ki sta mu pritrjevala, odhajal iz zbornice, je kričal še, ko je stopal po stopnicah poslopja navzdol: »Sciavi! Sciavi!«

Vse to je naredil samo zaradi tega, ker je bil eden izmed svetovalcev slovenskega jezika izvoljen v občinsko komisijo za mestno imenoslovje.

Gospod minister, v dokaz navedenega Vam vodstvo Slovenske demokratske zveze pošilja izvod dnevnika »Il Gazzettino« od srede 22. marca, ki v goriški kroniki objavlja razkačene in žaljive besede misovskega svetovalca in takojšnji odgovor občinskih svetovalcev drugih skupin, ki so misovca obsodili.

Gospod minister, žaljivo govoričenje misovskega svetovalca je globoko zadelo vso slovensko narodno skupnost v Italiji; povzročilo je živo razburjenje in užaljenost, to pa tudi zaradi dejstva, da do danes še ni bil izglasovan zakonodajni ukrep v njeno varstvo proti takim izbruhom po fašističnem vzorcu.

Gospod minister, naj se napravi konec takšnim razmeram, izglasuje naj se začeljeni zakonski načrt.

Zahvaljujemo se Vam z odličnim spoštovanjem.

Vodstvo SDZ v Gorici

S TRŽAŠKEGA

Baletni nastop v rojanskem Marijinem domu

V nedeljo, 9. aprila smo imeli v Marijinem domu v Rojanu slikovit nastop deklic, ki obiskujejo baletno šolo g. Adrijana Ceja. Prireditelj je privabila veliko domačih in tujih gledalcev. Nastop deklic je pokazal, da je g. Cej izredno sposoben učitelj baleta. Vse točke so bile skrbno podane. Izredno lep je bil prizor pri zibelki, ko so otroka uspavale vile in angelčki. Kot dva prava metuljčka sta se vrteli dve mali deklici, ki sta uprizorili pomladni ples metuljčkov.

Lepo dopolnilo prireditve je bil nastop nekaterih gojencev Glasbene šole. Nekateri

so že kar celi umetniki. Če bodo s šolanjem nadaljevali, bomo imeli čez nekaj let kar lepo število glasbenikov.

Prirediteljem gre vse naše priznanje!
S. Z.

Nabrežina

V Nabrežini je ves čil in mladosten dočakal 80 let g. Lambert Pertot. G. Lambert je klen mož, ki ga pozna več rodov, s katerimi se je skupno udeleževal kot prostveni delavec in organizator ter je med fašizmom in po njem kot zaveden rojak stal na straži slovenstva. Bili bi nepopolni, če bi hoteli podrobno pisati o njegovem delu, ker je tolikšno, da bi gotovo kaj izpustili. Poleg svojega poklicnega dela (nadzornik bolniške blagajne v Nabrežini) se je do razpusta slovenskih društev udeleževal v takratni »Javni ljudski knjižnici«. Po drugi svetovni vojni je kot zaveden Slovenec demokratičnega prepričanja takoj vedel, da je njegovo mesto v Slovenski demokratski zvezi. Po ustanovitvi Slovenske skupnosti je začel takoj živahno delovati v tej skupni slovenski politični organizaciji. Večkrat je bil tudi občinski odbornik ter pozneje predsednik Občinske podporne ustanove. Poleg tega še danes vzorno ureja svojo domačijo. Kdo ne pozna njegovega dobrega vina? »Katoliški glas« mu k njegovemu jubileju iskreno čestita z globoko željo, naj mu da Bog še dalje svežih sil, da bi lahko še dolgo delal za naše ljudstvo kot zaveden narodnjak in veren Slovenec.

Kmečka banka v Gorici je darovala za Zavod sv. Družine istotam 30.000 lir. Za velikodušni dar se vodstvo dobrotniku tako v svojem imenu kakor v imenu gojencev in gojenk iskreno zahvaljuje in izreka iskren: Bog plačaji!

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored od 15. do 22. aprila 1967

Vsakanje oddaje: Prvi program: 17.30 novice; 20.30 novice; 23.00 novice; 17.45 oddaja za otroke. — Drugi program: 18.30 Nikoli ni prepoznano.

Sobota: Prvi program: 21.00 Sobotni pester program; 22.15 Bolnišnice v Italiji. — Drugi program: 21.15 Glasbena oddaja: Srečanje s P. Silverijem; 22.15 Sum, film. — Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša; 12.00 Iz krščanskega sveta; 21.00 Naši otroci, četrti oddaja in konec; 22.15 Sportne vesti. — Drugi: 21.15 Sprehod po Rimu, glasbena oddaja s C. Rivo; 22.15 Plaz, film.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 TV 7; 22.00 Pesta oddaja. — Drugi: 21.15 Don Camillo se vrača, film.

Torek: Prvi: 19.00 Populorum progressio, enciklika Pavla VI.; 21.00 Boomerang, film režiserja E. Kazana. — Drugi: 21.15 Sprint; 22.00 L'Aprudo, kulturna oddaja. — Sreda: Prvi: Vstaja v Varšavi, kronika; 22.00 Sport ob sredah. — Drugi: 21.15 Prikazen plačuje najemnino, filmska zgodba; 22.15 Obzorja iz znanosti in umetnosti.

Cetrtek: Prvi: 21.00 Materinstvo, televizijska oddaja; 22.00 Politična tribuna. — Drugi: 21.15 Mladi, tedenska oddaja; 22.15 Veliki kamaleoni.

Petek: Prvi: 21.00 Proces v Savoni (zgodovinski prizor). — Drugi: 21.15 Sedaj počitek; plošča za poletje.

Sobota: Prvi: 21.00 Sobotni pester program. — Drugi: 21.15 Glasbena oddaja Stella; 22.15 Zadeva vesti, film.

Spored od 16. do 22. aprila 1967

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15. — Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. — 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. — 10.15 Od nedelje do nedelje na našem valu. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Gianburascov dnevnik«. Prevod in dramatisacija Dese Kraševca. — 12.00 Nabožna glasba. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Odmevi tedna v naši deželi. — 15.30 »Sanje«, radijska drama. — 18.30 Kino, včeraj in danes. — 20.30 Iz slovenske folklore: Rado Bednarik: »Pratika za drugo polovico aprila«. Ponovitev v terek ob 12.00. — 22.10 R. Wagner: Siegfridova idila.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole (za srednjo šolo). Ponovitev ob 17.25. — 12.10 Brati smo za vas. — 18.00 Odvetnik za vsakogar, pravna posvetovalnica. — 19.05 Tržaški pripovedniki: »Julius Kugy«. — 21.00 Obletnica meseca: »Brata Wright, nastanek in razvoj letalstva«. — 22.30 Romantični samospeli F. Schuberta.

Torek: 17.20 Italijanščina po radiu: Spopolnjevalni tečaj: 46. lekcija. — 19.10 Plošče za vas, quiz oddaja. — 20.35 P. I. Cajkovski: »Pikova dama«, opera v treh dejanjih in sedmih prizorih.

Sreda: 12.10 Pomenek s poslušavkami. — 13.30 Melodije iz filmov in revij. — 17.25 Radio za šole (za prvo stopnjo osnovnih šol). — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 19.10 Higiena in zdravje. — 19.25 Zbor »Glasbene Matice« iz Ljubljane. Koncert je bil registriran v Kulturnem domu v Trstu dne 1. aprila 1967. — 20.35 Simfonični koncert orkestra RAI-TV iz Turina. V odmoru (približno ob 21.15) Socialne vede.

Cetrtek: 12.00 Za smeh in dobro voljo. Besedilo Danila Lovrečiča. — 17.20 Italijanščina po radiu: Spopolnjevalni tečaj: 47. lekcija. — 18.30 Krsto Odak: Godalni kvartet, op. 30. — 19.00 Pisani balončki, radijski tečaj za najmlajše. — 20.35 »Smrt v puščavi«, radijska drama.

Petek: 11.40 Radio za šole (za drugo stopnjo osnovnih šol). Ponovitev ob 17.25. — 12.10 Med tržinski ponovniki. — 13.30 Glasbeno potovanje okoli sveta. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 18.30 Iz slovenskega glasbenega življenja v preteklih stoletjih. — 19.10 Slovenski znanstveni delavci z univerze: Aleš Lokar: »Vloga tržaške univerze«. — 19.25 Plošče, ki so mladim všeč. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe. Vodi Aladar Janes. Izvajata orkester in zbor mestnega glasbenega liceja »J. Tomadini« v Vidmu.

Sobota: 11.50 Orkestri lahke glasbe. — 12.10 Tržaške ulice in trgi. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino. — 16.00 Volan, oddaja za avtomobiliste. — 16.20 Pregled italijanske dramatike (23. oddaja). Gledališče Gabriela D'Annunzia, Peto dejanje tragedije »Mrtvo mesto« in odlomki iz tragedij »Franciška iz Riminija« ter »Jorjova hči«. — 17.20 Zbor v sodobnem svetu. — 17.30 Otroški zbor ljubljanske Radiotelevizije pod vodstvom Janeza Kuharja. — 19.10 Družinski obzorik: »Strah pred odgovornostjo«. — 19.25 Nastopi zabavnih ansamblov na Radiu Trst. — 20.35 Teden v Italiji. — 20.45 Moški vokalni kvintet »Zarja«. — 21.00 Za smeh in dobro voljo. Besedilo Danila Lovrečiča. — 21.30 Vabilo na ples. — 22.30 Za prijeten konec tedna.

Finžgar: „Naša kri“

Fr. Sal. Finžgar se je v svojem literarnem delu posvetil tudi dramatik in sicer ljudski dramatik, ker mu ni nikoli šlo, da bi pisal za izbranec, kot delajo, na žalost, številni sodobni pisatelji, temveč je vedno imel pred seboj slovenskega kmečka in delavskega človeka in zanj pisal. To moremo s še večjo resničnostjo trditi o njegovih dramah, ki so vse vzete iz ljudstva in napisane za ljudstvo. Zato smemo reči, da jih je ljudstvo sprejelo

ključna gledališča ne predvajajo, oziroma jih predvajajo premalo.

Tudi zaradi tega smo hvaležni števerjanski mladini, organizirani v Slovenskem katoliškem prosvetnem društvu, da nam je v nekaj letih prikazala tri glavne Finžgarjeve drame: Razvalino življenja, Divjega lovca in letos Našo kri. Kdor je sledil njenemu odrskemu prizadevanju, pozna tako Finžgarjevo dramatsko delo. Pri tem pa je tudi z veseljem opazil, kako je rastlo odrsko podajanje Steverjancev, ki so brez dvoma med vsemi podajanjmi najbolj igrali preteklo nedeljo. Seveda ni s tem rečeno, da so dosegli vrh in popolnost in da se nimajo več kaj učiti, posebno glede izgovorjave. Reči hočemo le, da igrajo zmeraj boljše in da zato morajo skrbeti, da bodo igrali še boljše, ker imajo veselje in talente. To so pokazali tudi pri nedeljski ponovitvi na odru Katoliškega doma v Gorici. Opaziti je bilo, da so bili vsi bolj sproščeni kot na premieri za obletnico odprtja Katoliškega doma. Vse podajanje je zato teklo hitreje, bolj povezano in tudi bolj doživeto. V tem oziru so bile dobro zasledene in podane zlasti vse glavne vloge: Borštnik (Hlede Edvard), njegova hči Jerica (Komic Jolanda), Renard (Terpin Marjan), Turbot (Hladnik Boris). Tudi med fanti in možmi so nekateri izstopali, zlasti Matija (Vogrč Roman) in Stefan (Komjanc Simon), ki bosta gotovo postala še dobra igralca. Pa tudi vsi ostali zaslužijo pohvalo. Prav tako scenatorja Vogrič in Hladnik, ki sta okusno zamislila zlasti ozadje v drugem in četrtem dejanju. In seveda M. Terpina, ki je spretno rešil marsikatero težavo. Čakamo na števerjansko mladino v novi sezoni!

(r+r)

Igralska družina

Slov. kat. prosvetnega društva iz Steverjana

bo gostovala v nedeljo 16. aprila na Opčinah in z začetkom ob 17.30 predvajala v Finžgarjem domu, Narodna ulica 89

Finžgarjevo ljudsko igro

N A Š A K R I

Vabljeni vsi rojaki iz bližnje in daljne okolice!

za svoje in da so svoj čas nekako ponarodele. To so bili časi, ko je slovensko prosvetno življenje bilo na višku pred prvo svetovno vojno in po njej. Danes je precej drugače. V domovini ljudskega prosvetnega dela kot nekoč ni več, ker ga poleg drugega mori povsod pričujoča in vsevedna partija, ki ne dopušča, da bi tudi pri drugih bilo kaj pameti in zmožnosti za delo. Enostnost prosvetnih organizacij, ki so jo vsilili v Slovenijo, je v največjo škodo ljudsko-prosvetnemu delu. To je tudi vzrok, da tam ljudje ne poznajo več Finžgarja in njegovih dram, ker jih tudi po

JOSEFINE STEGBAUER 10
Prevedel J. P.

„Veš li število zvezd...?“

Obenem pa je začutila, da v njenem srcu ne bo nikdar utihnilo hrepenenje po starših in da jih bo vedno še skušala iskati. Čutila je, da bo vedno prenašala skrivito bol in skrb, neutešljivo hrepenenje po nečem, česar se pa ni mogla spomniti; vedela je, da ne bo nikoli izgubila občutka, da živi v tujem svetu, med tujimi ljudmi. In ta tuj svet je bil za njo svet, ki bo vselej, vsak trenutek in za vsako malenkost terjal od nje hvaležnost. Začutila je, da ne bo mogla biti nikoli več brezskrbno vesela, ker bo morala paziti, da ne pozabi na to hvaležnost. Saj ji je primarij ravno to najbolj zabičeval.

Ko ji je njena nova »mama« rekla: »Jaz bi rada, da bi bila tudi ti vesela,« je takoj začutila, da pričakuje od nje,

naj bi kar prekipevala od hvaležnega veselja, da bo mogla počitnice preživeti na deželi. V resnici pa ji je bilo čisto vseeno, kje bo v bodoče preživela te hrepenenja polne počitniške dneve. Zdelo se ji je, da v njej živi samo ena želja: »Ljubi Bog, vrni mi spet moj spomin! Pomagaj mi, da bom našla svoje starše!«

Cisto negotova, nesigurna je zrla v bodoče življenje. Saj pa tudi ni lahko za otroka, ki ga je usoda izrgala iz družinskega življenja in domovine ter ga presadila v tujo zemljo, ne da bi otrok vedel, od kod pride in čigav je, posebno ne za otroka, ki je že v Gretičini starosti. Tako jo je težila njena usoda in jo spremenila v tiho, zamišljeno deklico.

Dokler je bila še bolna, dokler je imela še tiste strašne bolečine v glavi, ni mogla misliti. Takrat je občutila samo ljubezen, s katero so jo vsi obdajali. Odkar pa je mogla spet jasno misliti, je vedno razmišljala in tuhtala in se pravzaprav bala sveta, v katerem naj bi odslej živel.

»Zdi se mi, da se otrok prav nič ne veseli tega, da pojdemo na počitnice,« je gospa Thorn tiho dejala svoji sestri.

»Toda Emilija!« jo je tolažila gospa Kersten, »saj moraš vendar misliti, da je otrok še čisto zbežan in boječ. Saj je šele prvi dan pri tebi!«

Gospa Thorn se je s to razlago zadovoljila. Domenili so se, da bodo glede počitnic hitro odločili in s to obljubo so se ločili.

MATERINA BOLEČINA

Nedaleč stran od mesta Barnesbury v Avstraliji je stala sredi lepega vrta preprosta hiša. Glavnim vratom nasproti ob vrtni ograji se je med bujnim zelenjem skrivala lesena uta. Zarko je pripelalo vroče avstralsko sonce na temne južnjaške bore in lovorjeve grmiče v vrtu. V uti je sedela črna oblečena gospa, ki je zdaj pa zdaj pogledala za živahnim dečkom, ki je kljub vročini veselo podil velik pisan obroč po vrtnih stezicah med gredami.

Gospa Frohner je z rokami krčevito stiskala ročno delo, a roke so ji brezdelno počivale v naročju. Nemo je sedela in kot zgubljena strmela predse.

Odkar je zvedela za strašno nesrečo in

smrt hčerke Rozvite, se gospa Frohner ni več nasmehnila. Vedno je še imela pred očmi Rozvito, kako krčevito je zajokala, ko je zvedela, da bo morala zapustiti očeta in mater in iti v Nemčijo v šolo. Zakaj vendar takrat ni popustila otroku? Čutila je nehote v srcu, da je tudi kriva, da je otrok tako nesrečno umrl. Zakaj ni takrat poslušala njegove prošnje, ko jo je jokaje prosil, naj jo pusti, da pri njej ostane? Zato je le s težavo čakala dneva, ko se bo spet mogla z možem in malim Jurčetom vrniti v Nemčijo in tam vsaj grob svojega otroka obiskati.

Odkar je zvedela za Rozvito smrt, je prav rada mislila nazaj v preteklost na dneve, ko je zapustila domovino. Proti materini volji se je poročila z Jurijem Frohnerjem. Njena mati je bila namreč vsa iz sebe, ko je slišala, da hoče njena hči iti za svojim možem v Avstralijo in potem tam nekaj let z njim ostati. Prav posebno težko se je ločila mati od hčere zato, ker je njen sin postal mornar in se je s svojo ladjo vred zgubil nekje v kitajskem vodovju.

»Otroci ne poznajo prav nobene hvalež-

nosti,« je stara mati dejala vsa razočarana in obenem — nepremišljeno seveda — zagrenjeno dodala: »Zelim ti le, da bi ti tudi tvoji otroci kdaj prav tako vračali.«

»Mama, kaj misliš vendar?« je takrat prestrašeno vprašala. In prav na ta razgovor je mislila sedaj gospa Frohner. Mar se ni to materino voščilo še vse bolj strašno izpolnilo, kot pa je bilo misljeno?

Prvotno je nameravala poslati Rozvito k svoji materi, Rozvitiini babici. A oče je bil nasproten temu načrtu.

»Tvoja mati je trda žena, brez ljubečega razumevanja,« je ugovarjal. »Kar pomisli na svojo mladost! Rozviti se bo pri moji sestri prav gotovo bolj godilo!« In tako sta se oba odločila, da pošljeta Rozvito k teti Dori.

In spet je vzela gospa Frohner malo Rozvito fotografijo iz ročne torbice, ki je stala pred njo na mizi. Vedno je nosila to sliko pri sebi in nešteto krat se je zazrla v veseli obraz hčerke. Tudi sedaj je žalostna gledala v nasmejani obraz Rozvite, ki je bosa sedela na malem konju, poniju, ki ga je znala tako izvrstno jahati.

(se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

Roditeljski sestanek na srednji šoli v Gorici

Zadnje nedeljo se je vršil roditeljski sestanek za starše dijakov nižje srednje šole v Gorici. Sestanka se je udeležilo prav lepo število staršev ter vzgojiteljev. Ravnateljica šole prof. Rozalija Lojk je v začetku podala nekaj osnovnih misli v zvezi z učnim uspehom dijakov nižje srednje šole. Pri tem je ugotovila, da je uspeh mnogih dijakov negativen; so pa med njimi tudi taki, ki so pokazali res dobro voljo in prav dober uspeh. Ravnateljica je nato nakazala nekaj primernih poti za sistematično učenje vseh predmetov. Sledil je razgovor staršev s posameznimi profesorji, ki je dokazal, kako potrebni so stiki med šolo in družino.

Sovodnje

Prihodno nedeljo, 16. aprila bodo v naši občini volitve zastopnikov v Kmečko-delavske blagajne. Nastopata dve listi, ki nosita prva št. 1, druga pa št. 2. Na listi št. 1 so naslednji kandidati:

1. Kovic Edvin, 2. Batistič Karlo, 3. Hmeljak Mirko, 4. Tomsič Dominik, 5. Florenin Jožef, 6. Volk Ljudomir, 7. Černic Venceslav, 8. Dottori Ermínio, 9. Petejan Milan, 10. Tomsič Peter, 11. Pelicon Franc, 12. Černic Jožef, 13. Tomsič Anton, 14. Novak Franc, 15. Gerion Bruno. V nadzorstvu: 1. Rojec Franjo, Lasič Emil. Za namestnike: Petejan Bruno, Lukman Miroslav.

Kmetje! Na listi št. 2 so imena ljudi, ki zastopajo stranko, katera je v parlamentu glasovala proti zakonu za zavarovanje kmetov. Tudi julija meseca 1966 se je ta stranka uprla državnemu prispevku 2,5 milijard lir za pomoč kmečkim bolniškim blagajnam.

Danes ta stranka obljublja vse mogoče stvari, dobro vedo, da ničesar ne more dati. Namen ljudi, ki nastopajo na njenih listah, je samo ta, da razbijejo vašo organizacijo, ki je dosegla to, kar danes v resnici imate in uživajte: bolniško zavarovanje, penzijo in pomoč za invalidnost.

Zato naj bo vaš odgovor le eden: *Volite za listo št. 1!* Pri tem pomnite, da je Kmečka zveza združena z »Alleanzo«, ki je komunistična organizacija.

Doberdob

Za duhovniške poklice je bila v naši vasi molitvena tridnevica, v nedeljo pa poleg govorov in molitev tudi film »Albero verde«, o delovanju Don Bosca med mladino v Turinu, zlasti kako se je po zaslugi svetnika »spreobrnil« vodja mladine Mihec Magone in zaželel postati celo duhovnik!

V ponedeljek zvečer pa je prišel k nam č. g. Benedetič Jožef, spiritualnega semenišča v Vipavi. V župnijski dvorani je v prijetno podani besedi orisal lepoto in potrebo po duhovniških in redovnih poklicih, pa tudi način, kako pomagati pri

tem velezaslužnem delu. Poudaril je zlasti veliko poslanstvo mladine, ki naj že sedaj goji željo, da bi kdo od družine — sedanje ali bodoče — postal duhovnik. Plemenito srce mlade matere je prva zibelka duhovnih poklicev! Zato naj bo verna, čista in vedno pripravljena izvrševati zakonsko poslanstvo! Navedel je veliko lepih zgledov naših družin, ki so nam dale duhovne poklice. Pa tudi cele vasi so poklicane k sodelovanju, zlasti z redno molitvijo in tudi s posebnimi romanji, da izprosijo pri Bogu to milost po posredovanju Marije, Kraljice duhovnikov.

Gospod Benedetič se je potem še prijazno razgovarjal in odgovarjal na stavljena vprašanja, pa se tudi dal fotografirati z mladino ter se zahvalil za tri zaboje sadja, ki smo mu ga darovali za semenišnice v Vipavi. Gospodu predavatelju iskrena hvala za lepi večer, pa še kdaj na svidenje! Morda na kakšni novi maši v Doberdolu! Bog daj!

Ocenili so kuharsko umetnost pri Sirkovih na Pleševem

V okviru gastronomskega natečaja, ki ga je organizirala med gostiščici na Goriškem pokrajinska turistična ustanova, se je v četrtek 6. t. m. zvečer sestala ocenjevalna komisija pri večerji v slovenski gostilni Jožeta Sirk v Subidi pri Krminu. Jože Sirk je eden izmed osmih gostilničarjev, ki so bili vključeni v to tekmovanje.

TRŽAŠKE NOVICE

Tržaški in goriški Slovenci v Rimu

Vseslovenskega romanja v Rim se je udeležilo tudi sto tržaških in petdeset goriških Slovencev. Skupina se je odpeljala v torek, 4. aprila z jutranjim vlakom in dospela v Rim ob šestih zvečer. Z njo se je vozil tudi g. škof iz Kopra msgr. Janez Jenko.

V sredo so se naši romarji udeležili skupno z romarji iz koprške škofije kmečebirane božje službe v baziliki sv. Klemenca, nato so obiskali grob sv. Cirila, baziliko sv. Janeza Lateranskega, Svete stopnice in Sv. Križ, popoldne pa baziliko sv. Pavla in druge rimske cerkve in spomenike.

V četrtek so z vsemi slovenskimi romarji sodelovali pri izredno lepi koncelebrirani maši v baziliki sv. Marije Velike, nato pa bili na nepozabni avdienci pri sv. očetu. Isti dan so obiskali grob sv. Petra, pokojnega papeža Janeza XXIII. in

ADRIA PRIPRAVLJA OKROGLO MIZO.

Vljudno vabimo člane in prijatelje k okrogli mizi, ki bo v petek, 14. aprila t. l. ob 19.30 v ul. Machiavelli 22/II o zahtevi za ustanovitev slovenske stolice na tržaški univerzi. K razgovoru smo povabili več profesorjev. — Odbor.

Cesta iz Krmina do gostilne ni ravno preveč oskrbovana, čeprav je upanje, da bo kmalu boljše, saj so jo vključili v deželni program za obnovo, zato pa tem bolj očara vsakega gosta gostoljubnost Sirkovega gostišča, ki se ponaša z zlahko kapljico in izredno dobro pripravljenimi jedmi, med katerimi prvačijo lovske specialitete, zlasti srnjak, divji zajec in divji prašič.

Predpisani menu je obsegal jetrne cmoke v juhi, divjega prašiča v omaki in pečene purane, fižol z grnjatjo zabeljen, radič s trdo kuhanimi jajci, sezonsko sadje in jabolčni zvitek. Vse to je stalo 1700 lir. Predpisanimu menuju je gostitelj dodal še tri svoje specialitete. Za vino iz Brd sta poskrbela vinogradnika Bučinel in Gradnik s Plešivega, o katerem je že splošno znano, da kjer se pojavi na razstavi vin, vedno odnese zlato medaljo. Gradnik je bil osebno prisoten in je skrbel, da so gostje pri vsaki jedi pili vino, ki je bilo zanj najboljši primerno. Tako so pokusili kar šest zvrsti in sicer tokajca, müller turgau, merlot, rdeči pinot, kabernet in tramina.

Ta četrtek je na vrsti v tekmovanju druga slovenska gostilna Danila Ožbota v Rupli, ki tudi namerava pripraviti svoje specialitete, katere so že znane zlasti Tržačanom, na katere ob nedeljah in praznikih zlahka naletiš povsod, »kjer Bog roko ven moli«.

Slovenske višje srednje šole

Uradni list je 5. aprila objavil odlok prosvetnega ministra z dne 30. septembra 1966, ki določa za slovenske višje srednje šole in slovenski učiteljski skupine učnih predmetov, na podlagi katerih se ustanovijo stolice in obvezni urniki za profesorje na omenjenih šolah. Kot smo zvedeli, se pripravljajo natečaji za stalni stalež, to je stalna mesta profesorjev. Ker so za ta mesta potrebni usposobljenosti izpiti, je v teku akcija Slovenske skupnosti, da bi ustanovili ustrezne komisije, v katerih bi bili zvečine Slovenci (in tu so menda nastale objektivne težave) in da bi uživali pri izpiti posebne ugodnosti tisti profesorji, ki že veliko let poučujejo na slovenskih šolah, pa zaradi neurjenih razmer niso mogli urediti svojega položaja.

Župnija sv. Vincencija v Trstu

Se je na razpolago nekaj mest za tiste, ki se želijo udeležiti 25. aprila 1967 romanja in izleta na Trsat, v Pulj, Poreč in v Koper. Vožnja stane 1600 lir. Tisti, ki potujejo s prepustnico, so naprošeni, da sporočijo oz. telefonirajo na naslov: Anton Surina, Via Ananias 3 - Trst (tel. 94870) številko prepustnice. Proti plačilu 300 lir bodo dobili na obmejnem jugoslovanskem bloku dovoljenje za enodnevno potovanje izven obmejne pasu. Odhod ob 5.30 s trga sv. Vincencija, ul. Petronio. Kdor želi, lahko pričaka avtobus pri stari mitnici (Barriera Vecchia) ob isti uri. — **Surina Anton, slovenski dušebrižnik župnije sv. Vincencija v Trstu.**

Slovenci na cvetlični razstavi v Trstu

Na pobudo pokrajinskega odbornika za kmetijstvo Saše Rudolfa (Slovenska skupnost) je bil na tržaški pokrajinski upravi sestanek, na katerem so se Saša Rudolf, Bruno Natti (Kmetijski preporod) ter nekateri cvetličarji in vrtnarji s Tržaškega pomenili o skupni udeležbi na mednarodni cvetlični razstavi, ki se bo začela dne 22. aprila v Trstu. Za domače vrtnarje in cvetličarje bosta brezplačno na razpolago dva prostora. Vsi cvetličarji in vrtnarji, ki želijo na razstavi sodelovati, naj se takoj zglasijo pri odborniku za kmetijstvo g. Rudolfu na sedežu pokrajinske uprave. Na razstavi lahko sodelujejo tudi kamnoseki z razstavo vaz, podstavkov, stebrov, stopnišč in podobnih predmetov. Za te predmete so določene posebne nagrade.

Smrt dobre žene

V ponedeljek, 3. aprila zvečer je umrla v Ljubljani pri sorodnikih gospa Alojzija Natlačen (Natali). Od preteklega novembra je namreč živel v Ljubljani pri sorodnikih. Dočakala je visoko starost, saj bi 25. maja dopolnila 90 let. Z njo smo zgubili osebo, ki je bila za Rojan prava značilnost. Vsi so jo poznali, Slovenci in Italijani, pod imenom botra. Bila je sama dobrotarica. Povsod je pomagala. Dokler so ji moči dopuščale, je rada obiskovala bolnike in jim stregla. Mnogo je molila. Vsak dan je bila pri sv. maši in sv. obhajilu. Za njeno 80-letnico smo zapisali v Kat. glasu, da je poletni in pozimi bila prva pri cerkvi in čakala, da je mežnar odprl vrata. Vedno je bila dobre volje in polna zaupanja v božjo Previdnost. Vsem nam je bila živa priča, kaj pomeni živeti iz vere. Naj ji Bog bogato povrne, kar je storila za našo župnijsko skupnost. Prihodnje leto bo v daljni Tanzaniji zapel novo mašo duhovnik, ki bo dovršil bogoslovne študije po njeni dobroti.

Tržaški Slovenci vabimo na

SREČANJE Z LJUBLJANSKIMI BOGOSLOVCI

ki bo v sredo, 19. t. m. ob 20.30 v kino dvorani v Skednju. Pridite v velikem številu!

RAZPORED PREDAVANJ

15. aprila: Odnos med doraščajočimi fanti in dekleti. (Prof. Ivan Theuerschuh).
22. aprila: Ljubi svoje telo (zdravje, moč, lepota), a bodi gospodar nad svojimi težnjami! (Zdravnik dr. Kovač).
29. aprila: Vloga vere pri tvojih mladostnih idealih. (Bojan Ravbar).

Ob petkih pa so na sporedu ob 20. uri v istih prostorih predavanja za doraščajoče fante in dekleta od 16. leta dalje:

14. aprila: Sodobna družina: njene prednosti in težave kot jih gleda sodobni oče. (Dr. Egidij Košuta).

Vtisi mladih ob srečanju z odraslimi (Dijakinja B. Kravos).

21. aprila: Zdrava mladost — ustvarjalna ljubezen v zakonu. (Zdravnik dr. Kovač).

28. aprila: Kakšno naj bo zadržanje fante do dekleta. (Zora Rebula-Tavčarjeva).
5. maja: Mladi Herkul na razpotju (Kje išči odgovora na svoje mladostne probleme. (Pedagog iz Ljubljane dr. Valter Dermota).

Podaljšek roka za obračun goriva

Lastniki kmetijskih strojev, ki dobivajo ceneno gorivo od UMA, morajo vsako leto napraviti obračun za porabljeno gorivo v preteklem letu. Za obračun goriva, porabljenega v letu 1966, je bil sprva določen rok 31. marca. Nedavno pa je finančno ministrstvo podaljšalo ta rok do 30. aprila t. l. Zamudniki naj torej pohite, ker bodo le tako imeli pravico do novih nakazil za leto 1967.

inž. Janko Košir

Š P O R T

Odbojka. Goriška Olympija je tudi preteklo nedeljo odšla poražena z igrišča; igrala je tekmo proti CSI iz Vidma in izgubila s 3 : 2 (15 : 5, 5 : 15, 13 : 15, 15 : 11, 15 : 8). Igra je bila zelo lepa v prvih štirih setih, ko sta bili obe moštvi uravnovešeni in se ni vedelo, kdo bo zmagal; v zadnjem, odločilnem setu je CSI iz Vidma napravil zaporedoma pet točk, Olympija ga je nato prekosila in vodila z 8 : 7, potem pa se ni točkovanje premaknilo niti za las v korist Olympije in CSI je imel lahko pot do zmage. Že večkrat smo ugotovili, da manjka povezanost med igralci in da je uničujoča nervoznost vedno vzrok poraza; poleg tega naj omenimo, da ni bilo v nedeljo nobenega igralca, ki bi lahko nadomestil utrujene tolkače (saj je trajala tekma skoraj eno uro in pol) in dvigače, ki so večkrat slabo podajali in tako onemogočili močan napad, saj bi leta popolnoma uničil nasprotnika, ki se je slabo branil v prvi liniji. Upamo, da se bodo igralci bolje znašli in pokazali svojo moč v povratnem kolu, ki se bo začelo prihodno nedeljo s prvo tekmo proti moštvu ACLI iz Trsta, katerega je Olympija porazila v prvi tekmi letošnjega prvenstva. Za Olympijo so igrali: Antonič, Susič, Legiša Z., Černic, prof. Kranner, Valentinčič (kap.).

Igralci Olympije — vaše geslo naj bo: **»Zmagati moramo.«**

(vl)

OBVESTILA

Za romanje v Slovenijo se je prijavilo 400 romarjev. Na razpolago je še nekaj mest. Interesenti naj se javijo čimprej pri svojih dušnih pastirjih.

V ponedeljek, 24. aprila ob 15.30 bo v mali dvorani Kat. doma redni občni zbor Kat. tiskovnega društva v Gorici z naslednjim dnevnim redom: 1. branje zapisnika zadnjega občnega zbora; 2. poročila odborov; 3. poročila nadzorstva; 4. razrešnica; 5. volitve novega odbora in nadzorstva; 6. slučajnosti. — Pol ure po sklicanju je občni zbor sklepčen ob vsaki udeležbi. — **Predsednik Janez Eržen.**

Odbor zveze cerkvenih pevskih zborov v Trstu vabi svoje člane na občni zbor, ki bo v nedeljo, 16. aprila ob 17.30 v Trstu v ulici Donizetti 3/I.

Sindikata slovenskih šolnikov v Gorici obvešča časne učitelje, da se bo pripravljali tečaj za udeležence posebnega natečaja prišel v petek, 14. t. m. ob 17. uri. Predavanja bodo dvakrat na teden in sicer vsak ponedeljek in petek ob 17. uri v risalnici Državnega učiteljskega in slovenskim učnim jezikom v ul. Croce. Odbor.

DAROVI:

Za Alojzjevišče: Družina Del Neri 2.000; Jožef Simsič 2.500; N. N. 2.000; N. N. 5.000; K. Č. 1.000; N. N. 500; N. N. 2.500; Anica Pintar namesto cvetja na grob pok. Avgusta Podgornika 1.000 lir.
Vsem dobrotnikom Bog povrni!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 30, osmrtnice L 50, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici
Izdaja Katoliško tiskovno društvo

OBČNI ZBOR ZVEZE slovenske kat. prosvete

Pet let po smrti pok. prof. Mirka Fileja lahko mirno trdimo, da je njegova zamisel, ki jo je iznesel in uresničil, namreč ustanovitev zveze slovenskih katoliških prosvetnih društev in Goriškem, dobila polno potrdilo v delu, ki ga zveza opravlja in ki je izrednega pomena za naš narodni obstoj in kulturni razvoj. Že samo dejstvo, da se enkrat na mesec sestajajo naši kulturni delavci na svojih rednih sejah ter si tam izmenjujejo misli, snujejo načrte ter povezujejo in koordinirajo svoje delo, je za zvezo brez dvoma lep uspeh.

V pretekli poslovni dobi je zveza napredovala tako na organizacijskem kot na kulturnem območju. Posameznim društvom je pomagala z idejami in nasveti, sama pa tudi organizirala prireditve, katerih posamična društva ne bi zmogla, največkrat zlasti iz finančnih vzrokov.

V okviru zveze so gostovali v Gorici: pevski zbor Tone Tomšič iz Ljubljane, prof. Bergant z orgelskim koncertom v cerkvi sv. Ignacija na Travniku, Veseli planšarji, tudi iz Ljubljane, tržaški pevski zbor »J. Gallus« ter umetnik Branko Radunković s svojo razstavo.

Prav tako je zveza sodelovala na povabilo SKAD-a pri srečanju zamejske mladine lani julija v Trstu, pripravila za misijonsko nedeljo Mauserjevo igro »Kaplan Klemens«, organizirala Cecilijanko 1966, bo-

žični koncert v stolnici, pustovanje, mladinske dneve v Kat. domu, predavanja za starše ter tečaj za pevovodje in pevce. Tudi je zveza sodelovala pri sestavljanju spomenice, ki so jo beneški Slovenci naslovlili na predsednika italijanske države Saragata.

V preteklem letu se je zvezi priključilo več organizacij: prosvetno društvo iz Standedra, Slovensko katoliško akademsko društvo (SKAD) iz Gorice ter moški pevski zbor »Mirko Fileje«. Tako je v zvezo sedaj včlanjenih 7 društev oz. zborov (Gorica, Standedž, Steverjan, Pevma, SKAD, zbora M. Fileje in Podgora).

Občni zbor ZSKP je bil zadnji ponedeljek 10. t. m. v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici ob zelo lepi udeležbi zastopnikov vseh včlanjenih organizacij. Vodil ga je dosedanj predsednik zveze dr. Kazimir Humar. Po poročilih, ki so jih podali predsednik zveze, tajnik (M. Terpin), blagajnik (M. Spacapan) in predstavnik organizacij ter zborov, so sledile volitve. Soglasno je bil za predsednika ponovno izvoljen dr. K. Humar, v nadzorni odbor pa Jože Vižintin (Gorica), Mirko Humar (Stevevan) in Jože Pavletič (Standedž), za namestnika pa Marija Češut (Sovodnje) in Marija Bregant (Podgora). Razsodišče sestavljajo: prof. dr. M. Kranner, dekan Jože Zorž in g. Ciril Koršič.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi dragega in ljubljenega moža

AVGUSTA ČERNIGOJA

se iskreno zahvaljujem č. gg. duhovnikom, vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem ter vsem darovalcem cvetja, ki so z menoj sočustvovali in spremili dragega pokojnika na njegovi zadnji poti.

Trst - Sv. Ivan - Katinara, 4. aprila 1967

Antonija Gerdol vd. Černigoj